

Hogy szellemet idézni lehet; hogy a tisztátalan ember-
 világot tisztátalan szellemvilág befolyásolja; hogy a tisztá-
 szellemvilág is érintkezésben van az emberiséggel és a látható
 teremtéssel, azt a Biblia nem hogy tagadná; ellenkezőleg, hatá-
 rozottan állítja. Ebben halálbüntetés terhe alatt tiltotta Mo-
 zses törvényében, hogy valaki halottidézés, pogány jósolás és ha-
 sonló, az a.n. okkult világgal összefüggő utakon próbálja megta-
 ni a jövőt vagy a rejtett szellemi világ titkait. Ezen törvényé-
 nek szigorú parancsa bírta ré Saul, hogy az ilyen mesterkedések-
 kel foglalkozó embereket halálra keresse /III.M.20,8; V.M.18,9-12/
 Sajnos, mikor Saul elhagyta Isten útát és Isten is elhagyta Sa-
 ult, akkor a király maga is a tiltott utra lépett. Saul maga en-
 gadedt az öt keresésknek: a/ prófétákon keresztül, b/ Állok ut-
 ján, c/ Urim által. Az első út ma is nvitva állana az Isten ég-
 zá-
 adta. Mivel azonban az egy ház Istentől elhidegült, eltávolodott,
 a prófétai kegyelem-ajándék kialudt és a szent Szellem tüze-
 volna szükség, hogy újra fölgerjedjen. Aki gyülekezetének azonban
 Isten lényegesen többet adott, mint a prófétai charisma: Isten
 szent Szelleme minden igaz keresésben bent lakik s így nincs
 szüksége más közvetítőre; ha valakinek valamiben nincs bölcsesé-
 ge, - Jakab szerint /1,5-7/ - kérje Istentől hittel és Isten le-
 hajol tudatlanságához és irgalmasan, szemrehányás nélkül ad neki
 bölcseséget. Az Írás kifejezetten mondja, hogy egyenesen Istent
 és nem szellemeket, nem halottakat kell megkérdeznünk; aki nem
 Istenhez Magához fordul bölcseségért, engedetlen és az engedet-
 lenek büntetését kapja. Ha pedig valaki épen a tisztátalan szel-
 lemvilágot idézi és szel lép közbeségre: ennek a szellemvilág-
 nek minden átkát, fogságát, aljasságát, félséget, veszedelmét és
 fogja venni a tisztátalan szellemeken át, mint ragályos betegől
 a betegséget. Bűn, ha valaki nem Istenhez Magához fordul felvilá-
 gosításért, hanem teremtett szellemekre bizza magát. A második
 út a rejtett titkok megtudására az álom. Fogányok is használták
 például a betegségek és azok gyógyításának megismerésére felismeré-
 sére. Álom utján azonban a tisztátalan szellemvilág is sugdoshat
 hazugságokat vagy félrevezetőket, melyek még megtévesztőbbek le-
 hetnek. Aki Istennel nincs rendben, könnyen kaphat alvilági in-
 tést, mely az isteni kijelentés látszatát viseli. Az ilyen ember-
 nek még isteni kegyelem, ha egyáltalában nem kap álmot s így nem
 kap hazug utmutatást. A harmadik út, az Urim felől nem vagyunk
 tájékozottak. Annyit tudunk, hogy az Urim és Tumim a főpap hó-
 senjében volt, egy négyszögletű s tízenkét drágakővel díszített
 tokban; a drágaköveken Izrael 12 törzsének neve volt. Azt jelké-
 pezte ez a ruhacserb, hogy a pap Izrael törzseit gondviselő szé-
 retetében, a szívén viselte, ha ez az út az Istentől rendelt
 pásztorokon át nyílik, kik a nyáját gondviselő szeretetükben,
 szívükön hordozzák: hozzájuk kell tenécsért fordulniok a keresz-
 tyéneknek, nem a halottakhoz. Saul megpróbálta mind a három utat
 járni, de Isten egyik uton sem felelt neki. Sámuel meg is mondja
 Isten hallgatásának okát: Saul nem engedelmeskedett Jahve szavá-
 nak és nem vitte véghez Isten haragvó ítéletét Amáleken. /18.v./
 Nem ezek az utak voltak hibések, hanem Saulban volt az isteni
 hallgatás oka. Sokan ma is Istent, Isten prófétáit, vagy az igaz-
 ság útját okolják, ha valakiben világosságot nem kapnak, she-
 lyett, hogy az okot magukban keresnék. Ha Isten nem felel, vala-
 mi akadály van bennünk annak, hogy feleljen vagy azt akarja,
 hogy várjunk feleletére; de övizsgálat vagy várakozás helyett
 meg nem engedett utra lépni: súlyos vétek, melynek Saulnál ha-
 lál volt a büntetése. A halottaktól vagy szellemektől való kér-
 dezősködést Isten tiltotta; ha valaki mégis megteszi, csak
 elcsúszás lehet a következménye. A bűnbánat útja Saul számára
 is nyitva volt: 6 inkább a halottakat kérdezte meg.

Nem lesz érdektelen megvizsgálni a bűnt, amely Sault alkalmatlanná tette arra, hogy Isten őt feleletre mentsse: az engedetlenség bűnét. 1. Sám. 15 beszéli el, hogyan indult el Isten parancsára Saul, hogy az Amálekre kimondott isteni ítéletet végrehajtsa a hogyan torpent meg az ítélet végrehajtásában, mielőtt a király valami rokonszenvet ébresztett Saulban /9.v./: az engedetlenség miatt dolgok közül csak az értéktelent pusztította el a király, Agógót és az értékes zsákmányt hamis ürüggyel felleltette a bűnt a népre fogta /15.v./. Az engedetlenséget a belső hamisság, a hazugság bűne tette súlyossá, a képmutatás bűne, amely jónak akarta feltüntetni a gonoszot. Saul látszólag helyesen cselekedett; mert 1/ a hasznos dolgokat Saul látszólag helyesen szétosztotta; 2/ ezeket a hasznos dolgokat is Isten dicsőségére akarta felhasználni; azt mondta: áldozatra tette félre őket; 3/ szeretet vezette Agógó iránt, hogy nem ölte meg; hátha megtért volna Agógó. Ezzel szemben állnak a következő gondolatok: 1/ Isten átka volt az emlékeztetőn és vagyonokon a bűnt Saul megára és népére vonta, mert ennek az átoknak a következménye volt, hogy a filiszteusok megverték az izráelitákat; ez átkot csak Dávid engedelmessége mozdította el az izráeliták országról; 2/ Saul csak utólag meggyarazta úgy a dolgot, hogy áldozatra tette félre a megkimált vagyon; csak utólag meggyarazta úgy a dolgot, amikor látta, hogy engedetlenségének gonosz következményei támadnak; 3/ Agógó iránti viselkedésnek oka nem a szeretet volt, hanem a hűség. Saulnak hízelt, hogy egy király-foglya van a férfi hízelt beszéde is tetszett Saulnak. Hűséget igen sokszor helyettesítnek az emberek szeretettel, úgy jobban hangzik. Isten nagyon megutálta Saul képmutatását és ezért nem volt számára bocsánat, mert a hazugság bűnét Saul sohasem vetette ki magából. Ezért lett Saul spiritisztává; ezért fordult a tisztátalan szellemekhez. Minden esetben, amikor az emberek a spiritizmusban keresnek menedéket, a belső hazugság viszi őket rá. Egyesek szívi ember egyenesen Istenhez megy, mert tudja, hogy ott van az igazi menedék; hazug szívvel nem lehet Istenhez menni; az ilyen ember elkerüli az Istenhez vivő utat és kerülő utakat keres. A spiritiszták ugyan azt állítják, hogy ők a szellemeken át Istent keresik; imádkoznak is, Bibliát is olvasnak. Ha ők valóban Istent keresnék, akkor komolyan vennék Isten parancsát, hogy szellemet idézni bűn. Saul is azt mondta, hogy áldozatra tette félre a megkimált vagyon. Nem az számít, amit az ember mond; mert a szív csalárd és mindig mással igyekezik megokolni az engedetlenséget, mint ami valóban mozgatója. Ha hízünk az embereknek, hogy szeretet vezet őket, ha ők azt tesznek, ami szeretetlen, ami egy lelket eltaszít. Az ember magát is megcsalja a szép indító okokkal a lehetségesévé, hogy őt csak a jó vezet. Engedelmeskedni kell Istennek és a saját érvelésünket nem szabad Isten világos szava helyére tenni. Samuel ezt mondta Saul érvelésére: "Vajjon kedvesebb-e Jahve előtt az égő és véres áldozat, mint am Jahve szava iránt való engedelmesség?" /22.v./ Sokszor az emberek nagy áldozatokra képesek, hogy valami engedetlenségüket elleplezzenek; de Isten az ilyen áldozatokkal, az ilyen hamis kegyeskedéssel megtesztelni nem lehet. Nem az áldozó készség, a szeretet figyeltetésére van szükség, hanem őszinte, becsültes szívre, amely a valóságot mondja, a bűnt megvallja és engedelmeskedik.

Ilyen engedetlen szívvel ment Saul az endori boszorkányhoz, tudatosan engedetlen uton. Szolgái is hamissak voltak, mert tudták az endori halottidézőről, mégsem jelentették akkor a királynak, amikor az Isten iránt való engedelmeségről lett volna szó. Akkor árulták el, hogy ismerik, mikor a királlyal együtt mentek az engedetlenség útján. Saul vallásosságának látszata egy csomó olyan ártott gyűjtött Saul köré, kik szintén

tettők, hazugok voltak, mint Saul. Az emberek megérzik, milyen az Isten szolgájának szíve és a hamis szívű leshirdető mellé hasonlóbbók a szükségletek. Igen sokféle közösség van, mert hiszen még Sámuel proféta is megadta Saulnak engedetlensége után a királynak járó tiszteletet /I.Sám.15,30.31/. Isten is megadja az áldást egy ideig a hamis uton járó közösségnek is; megvárja, míg megéri a bűn, a hazugság és akkor érezteti sújtó kezét a hamis keresztényekkel. Saulnak is ki kellett érnie. Egy ideig még Saul mutatta az Istenfélő királyt: üldözte a jósokat és halott-idézőket. De mikor Isten büntetésére az idő megérett, Saulból is kijött a valóság, hogy engedetlenségét az endori boszorkány mellé állította és nem az Istenfélelem útjára. Saul a végén nyíltan áthágta azt a törvényt, melyet ő maga hozott. Ami a szívből rejtve van, előbb-utóbb áttalmege a cselekedetekbe.

Saul földi élete nem sikerült. De miért értük elmékedésünknek azt a címet: "rosszul sikerült szeánsz"? Hiszen a szeánsz annyira sikerült, hogy maga az idézett Sámuel proféta jelent meg a hívásra, az, akit szólítottak. Az eredmény igazolni látszik, hogy még tiszta szellemek is jönnek a spirítizista hívásra. Csakúgy van így is szokták ma ezt a történetet elalegetni. Pedig az idéző médiumnak, az endori varázslónak nem az volt a véleménye. A médium nem számított arra a rémületre, amely a szellem megjelenésekor érőt vett rajta. A szeánsz lefolyása nem olyan volt, amilyenhez az asszony hozzá szokott. A spirítizista idézések célja az, hogy az idézőket megnyugtassa s ezt valamilyen formában a szeánsz teljesíteni is szokta. Ha más nem, a jelölő szellemeken gyakorolt féltény; a tény, hogy szellemek engedelmessékednek a hívásnak; hogy materialista csodák történnek, megnyugtatóják a szeánsz résztvevőit. Az asszonyon azonban nagy féltény vett érőt, féltényről szó sem volt; Saul pedig egész hosszával a földre vágódott a borzasztó hírtől, amelyet a szellem hozott. Isten szólt közbe; az itélő Isten ment el arra. Tiszta szellemek nem szoktak megjelenni spirítizista hívásra; Isten kivétel tett. Mi volt ennek a kivételnek az oka? Talán az a tekintet, amely Sámuel is arra készítette, hogy Saul királyi személyének adja meg a töle kívánt megbecsülést. Talán Sámuel kívánsága, ki odsát sem feledkezett meg Saulról és imádkozhatott érte. Talán az, hogy Isten a földi emberektől is meghallott ítéletet akart gyakorolni Saulon és ezt csak tiszta szellem tehetné, mert tisztátalan szellem szájában furcsa lett volna az isteni ítélet kihirdetése. Valószínűleg mind három ok. A szeánsz tehát a várakozásnak nem felelt meg: nem hozott vigasztalást, megnyugvást, hanem rémületet. Hiszen épen azért kerülnek el az emberek Istent és mennek varázslóhoz, hogy vigasztalást nyerjenek, még ha az a vigasztalás hamis is. Egy időre mégis el van bocsátva a nagy számadás Isten előtt. Tudják, hogy Istennél ítélet várja őket, azért nem mennek Isten elé, hanem az alvilági szellemekhez. De most rosszul sikerült a szeánsz: Isten jelentésközött! Isten követe jelent meg és kihirdette Isten ítéletét.

Am Saulnak az ítélethirdetés már nem használt: annyira megrögződött a hazugságban, hogy az igaz utra kimenni már nem tudott. Saul hallotta Sámuelről, hogy Dávid az Istentől kiszemelt király: neki nem a filiszteusok ellen kellett volna mennie, hanem Dávidhoz követeket küldenie és neki az uralmat átadni. Akkor a filiszteusok elvesztették volna a csatát és Saul is életben maradt volna, físiával együtt! Az élet utja meg volt jelölve; de a hamis uton járó szív megsaradt a gőgnek útján: megállókodni Dávid előtt nem tudott. Azért annak a szívnek össze kellett törnie, gyógyíthatatlan sebbel. A szeánsz rosszul sikerült, a megtudott igazság a királynak nem használt. Árdékes, hogy Saul, ki Agággal szemben nyájas, megértő tudott lenni, nem tudott az lenni Dáviddal szemben. Pedig Dávid Isten felkentje volt!